

derfor, vil jeg gøre det med de Regula-
detrykker, som vi som Børn satte op
for Morskabs Skyld. „Naar en Snes Æg
koster 2 Mark og 4 Skilling, hvad koster
saa en Skæppe Gulerødder?“ Det fore-
kommer mig, at den højtærede Ministers
Sammenligning var noget hen i den Ret-
ning, og saa kunne Tallene godt være rig-
tige, men Betingelsen for, at Regnestykket
skal være rigtigt, mangler.

Philipsen: Det ærede Medlem for
Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen)
har talt ikke blot paa egne men ogsaa
paa mine Vegne og har som sædvanlig talt
tilstrækkeligt for det Standpunkt, der er
fælles for os. Da imidlertid det ærede
Medlem gjorde en Bemærkning vedrørende
personlige Forhold, som jeg havde bragt
frem, og dette blev modsagt saavel af den
højtærede Minister som — hvis jeg forstod
det ret — ogsaa af den ærede Ordfører,
finder jeg mig foranlediget til at gøre en
enkelt Bemærkning. Først imidlertid nogle
Ord om mit Standpunkt til Sagen i Al-
mindelighed. Jeg deler min, hvad skal
jeg sige, Medforslagsstillers eller Medind-
stillers stærke Betænkelighed ved selvejende
Institutioner. Jeg tror, at min Uvillie er
endnu stærkere end den, der fremkom fra
den sidste ærede Taler. Jeg slutter mig
ganske til de Betragtninger, der bleve an-
tydede af det ærede Medlem for Kjøben-
havns Amts 3die Valgkreds (Oscar Han-
sen). Jeg vil slet ikke sige: Brejninge,
men: selve Aandssvageanstalterne. Der er
ganske vist to Forskelle mellem nærværende
Sag og den Vej, som Staten er gaaet over
for Aandssvageanstalterne. For det første
er Begyndelsen her meget lille, og for det
andet er denne Opgave her langt mere be-
rettiget end den, Staten løser i Aands-
svageanstalterne. I alt Fald efter mit
Skøn er Forsorgen for, at forsømte Børn
kunne bringes til at blive virkelig nyttige
Samfundsborgere, af større Betydning end
det Omfang, i hvilket den danske Stat
tager sig af Idioterne; men selv bortset
fra disse uden for Sagen liggende Momen-
ter, er det her ganske den samme Historie
om en Sag, der paabegyndes ad privat Vej
af en Familie eller en Person, der har
særlige Evner i den Retning. Derefter
bliver Foretagendet understøttet, opflasket
af Staten uden nogen virkelig Kontrol.
Der anbringes flere og flere Penge i Byg-
ninger, der have været fyldestgørende un-
der de mere tarvelige private Forhold,
under hvilke man oprindeligt begyndte

Virksomheden, men som efterhaanden vise
sig mere og mere uhensigtsmæssige. Det,
der er lavet paa Himmelbjerggaarden, er
sikkert lige saa slet i Bygninger og den
hele Indretningsmaade som de Bygninger,
der vare her i Kjøbenhavn, tilhørende
Aandssvageanstalterne. Staten vil komme
til at anvende mange flere Penge derpaa,
end der er Tale om i nærværende Lovfor-
slag, uden Rigsdagens Kontrol, uden at vi
i Virkeligheden kunne komme til at gribe
ind i rette Tid, saaledes som vi kunne det,
naar det var en Statsanstalt, og som vi
vare befriede for, naar det var en privat
Virksomhed.

Derfor tror jeg ikke, at det er nogen
god Vej, man gaar i nærværende Lovfor-
slag, og derfor vilde jeg i alt Fald sam-
men med min Medindstillers have fore-
trukket, at man havde taget sig Tid til at
prøve, om man ikke ad den af ham anty-
dede Vej, som sikkert er den bedste: den
privates egen fuldt ansvarlige Virksomhed,
vilde have naaet til et lykkeligere Resul-
tat. Med Hensyn til denne Side af Sagen
er det sagt fra den højtærede Ministers
Side, som han ogsaa har sagt i Udvalget,
at dette er Fantasi fra vor Side; en saa-
dan Mand findes ikke, en Pædagog har
aldrig Penge, og en Mand med Penge er
aldrig Pædagog. Ja, det ærede Medlem
for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jen-
sen) kunde dog nævne en Mand, der var
kommen til ham, men som han dog
ikke turde udtale sig bestemt om. Han
citerede mig, og jeg er i Stand til at op-
lyse, at en Mand, som indtager en pæda-
gogisk Stilling, og som raader over en ikke
ubetydelig Kapital, tilstrækkelig stor til at
løse den Opgave, som ligger i nærværende
Sag, med den Statsunderstøttelse, vi jo
alle ere villige til at yde, har rettet en
Henvendelse til mig som Medlem af Kjø-
benhavns Kommunalbestyrelse om, at han
ønskede at paabegynde en Virksomhed af
tilsvarende Art, købe en Bondegaard og
indrette et Børnehjem der. Dette vilde
han altsaa være i Stand til at gøre, og
selvfølgelig vilde han saa ogsaa være i
Stand til at fortsætte den Virksomhed,
der her er Tale om — naturligvis hans
særlige Kvalifikationer forudsatte. Om det
tør jeg ikke udtale mig aldeles bestemt,
saa meget mindre som den højtærede Mi-
nister ogsaa udtalte, at det er en saare
vanskelig Ting. Men naar der nu altsaa
rent tilfældigt, uden at vore Navne have
været opslaaede paa Plakater, er sket Hen-
vendelser til os af denne Art, kan man